

Eines d'excavador

A l'hora d'excavar

Pic: S'utilitza per rebaixar el terreny, s'acostumen a fer fronts amplis i de poca profunditat per tal d'assegurar-se que no es sobrepassen els límits de l'estrat sobre el qual es treballa.

Pala: La seva finalitat, com a la resta de feines en que s'utilitza, és recollir la terra que s'ha generat. Amb aquesta terra carregarem el carretó.

Aixada: Eina que facilita la recollida amuntegant els grans volums de terra que poden haver estat generats amb la picada.

Cabàs: Receptacle amb dues nanses que serveix per transportar terra, sorres, pedres, etc., especialment quan tenim el carretó apartat o relativament lluny

Carretó: Serveix per transportar les terres sobrants fora de l'àrea d'excavació, és molt important, ja que en ocasions els jaciments són molt extensos i s'han de desplaçar grans volums de terres en un sol dia a distàncies relativament llargues.

Paleta catalana: És una eina de més precisió, amb ella el que es fa és recollir, remoure o apilar les terres que s'han generat amb l'ús del pic, tant per facilitar la feina de la pala, com per buscar restes materials entre el sediment generat. Aquesta sí és l'eina, que al camp, i junt amb el paletí, hauria d'associar-se a un arqueòleg.

Paletí: Semblant a la catalana però més petit i afilat, és, ja definitivament, una eina de precisió. S'utilitza tant per delimitar i resseguir estructures, com per fer talls rectes i clars als límits de les cales que facilitin la visió de l'estratigrafia.

Piqueta: Com el seu nom indica, és un pic de mida reduïda i, és clar, serveix per picar sediments que requereixen certa cura o un rebaix molt més controlat.

Escombra: En un jaciment arqueològic no fem servir el pal, ja que això permet moviments molt més ràpids i precisos. La utilitat òbviament no és altre que la d'adequar i netejar el jaciment, doncs això és fonamental per poder documentar l'excavació fotogràficament.

Pinzells i eines de dentista: Són les eines de més precisió i s'empren en ocasions molt puntuals. Les veurem en l'excavació de morts o a mans dels restauradors.

Recollidor: És una pala petita de mànec curt. Serveix per recollir petites restes de terres on la pala, per la seva mida, no hi arriba o és incòmoda a l'hora de treballar.

Documentació fotogràfica

Banderola o fita topogràfica: És una eina de metall que fa un metre de llarg de forma cilíndrica. Cada 10cm s'alterna el color vermell amb el blanc, i s'utilitza per fer d'escala gràfica en les fotografies de manera que veiem les dimensions reals de l'objecte, estructura o la zona que s'ha fotografiat.

Camera de Fotos: Són cameres normals, tot i que es prefereixen les reflex digitals. Les reflex per la qualitat de les fotos, i digitals perquè et permet visualitzar la foto feta i repetir-la si ho creus necessari. A més, amb les memòries avui dia una camera digital pot fer 1000 fotos o més per les 24 o 36 d'un carret de camera convencional.

A l'hora de prendre cotes

Nivell: És ja un aparell complex que ens permet prendre les cotes de tot el jaciment. Aquestes es prenen a partir d'un mateix punt - anomenat PUNT 0- que s'escull a l'inici de l'excavació tot i que es pot moure en cas de necessitat. El nivell, consta de dos parts. El trípede, per fixar i estabilitzar a terra l'aparell visor: el nivell, que fa efecte d'augment de la imatge i permet mesurar la diferència de cotes entre dos punts, fent servir com instrument auxiliar una o més mires.

Mira: És un metre de metall rígid i rectangular, extensible normalment fins a 4m d'alçada que es col·loca sobre el punt on volem prendre la cota.

Tot prospectant

GPS: Aparell via satèl·lit que per triangulació permet situar en coordenades els jaciments o els punts d'interès d'una excavació.

Quan cal dibuixar

Flexòmetre o cinta mètrica: Normalment s'utilitzen de 3 o 5m metres i, és clar, són, com indica el seu nom, per mesurar elements apareguts a l'excavació.

Plomada: És un pes normalment de metall (plom) de forma cònica o cilíndrica, que per mitjà de la corda de la que penja marca una línia vertical; Aquest instrument s'utilitza en el dibuix arqueològic (plantes i seccions).

Paper mil·limetrat: És un paper que com indica el seu nom apareix amb una quadrícula mil·limetrada per la qual cosa podem dibuixar escalats els diversos elements que apareixen a l'excavació...: estructures, materials, etc. Normalment fem plantes, seccions i alçats per representar acuradament sobre el paper les troballes que es van realitzant.

Corda elàstica: Serveix per traçar eixos de dibuix. Es col·loquen dos vares metàl·liques i s'uneixen mitjançant la corda mirant que quedi anivellada amb un nivell d'aigua.

Cinta mètrica: Son cintes mètriques no rígides de fins a 50m (normalment 30m) que el que ens permeten es donar mesura als eixos establerts per al dibuix amb les vares i la corda elàstica abans citats.

Quadre de dibuix: No tothom l'utilitza, però ens el podem trobar i per tant cal conèixer la seva existència. Consisteix en un quadre de 1m² dividit en quadrats mes petits de 20cm² cada un (en cas de dibuixar a escala 1:20). Es col·loca sobre el que es vulgui dibuixar i així sabem que cada quadrat del quadre correspon a un quadrat del paper milimetrat. Després, només es qüestió de dibuixar el que veiem i de col·locar el quadre i desplaçar-lo amb precisió mil·limètrica.

Probablement, tot i que puguin semblar simples, aquestes són les eines que realment més s'utilitzen al llarg d'una excavació arqueològica com en el cas d'Althiburos.